

DEMOCRACIA

SEMANARIO REPUBLICANO FEDERAL

ÓRGANO DEL PARTIDO REPUBLICANO FEDERALISTA DEL DISTRITO DE VILLANUEVA Y GELTRÚ

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN	REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN	PRECIOS DE LOS ANUNCIOS (Pago adelantado)
Un mes . . . . . 0'50 pesetas.	Centro Republicano Federal Plaza Constitución, 13 : Villanueva y Geltrú TELÉFONO 531.	En primera plana, 0'20 pesetas línea
Un trimestre. . . . . 1'50 »	Insértense o no los escritos que se remitan a la Redacción, no se devuelven los originales	En tercera » 0'15 » »
Número suelto . . . . . 0'10 »		En cuarta » 0'10 » »
Número atrasado . . . . . 0'25 »		Comunicados » 0'20 » »
		Rebaja a los suscriptores y según el número de inserciones

L'entranya del problema

Publicat el projecte d'Estatut per a l'implantació de l'autonomia a Catalunya, elaborat pels parlamentaris catalans i la Mancomunitat, després del projecte de llei engendrat per la Comissió extraparlamentària, ont se trobaren reunides totes les patums del fracassat centralisme, teníem la tentació d'establir un pararel entre els dos. Mes són dugues coses talment diferents en l'esperit i la lletra, que únicament pot fer-se ressaltar l'absoluta incompatibilitat d'idees i de conceptes entre els representants del vell centralisme i l'esperit de llibertat que avui remou totes les capes socials de nostra terra.

Llegint el treball de la Comissió extraparlamentària, salta a la vista desseguida l'intent de desviar la qüestió de son verdader camí, de buscar tota mena de combinacions perquè baix l'apariència d'una migrada descentralització administrativa, conservi l'Estat totes ses atribucions. Voler fer un projecte d'autonomia sense despendre's aquest d'una part important de sa sobirania, és tan absurde com voler fer una truita sense ous o una casa sense maons, fusta ni ferro.

Mes aquesta concepció d'un poder central omnipotent, que és la quinta essència de l'esperit de tots els polítics monàrquics; aquesta ceguera de voler que continuïn en ses mans serveis públics i funcions que no han sapigut organitzar ni desempenyar mai dignament, com l'ensenyança, comunicacions, obres públiques, legislació social, etc., no és privativa dels directores de la política restauradora,

sinó que la comparteixen moltíssims espanyols, i aixís veiem com el famós treball de la repetida Comissió extraparlamentària, que fa riurer a tothom que sàpiga lo que vol dir autonomia, encara esté la pretensió d'esmenar-lo, perquè la beneficència, sanitat i molts altres serveis quedin, com fins ara, baix l'exclusiva competència del govern central.

Aquesta incomprensió del assumpto, aquesta incompatibilitat absoluta de caràcter és, per nosaltres, el problema més perillós; el conflicte latent que, tard o d'hora, donarà lloc a una topada violenta. La totalitat dels polítics espanyols, exceptuant les esquerres, es neguen a reconèixer un fet evident, quines conseqüències, bones o dolentes, apreciarà cada un a mida del seu gust; però quina realitat és impossible desconèixer i és el de que Catalunya avui, i demà altres regions, *no volen ésser governades des de Madrid*, en primer lloc, perquè ho fan desastrosament i després perquè, encara que ho fessin regularment, tampoc voldrien estar subjectes a una tutela que no està justificada ni per una major cultura, ni per un esperit més ampli de llibertat, ni per una riquesa més desenrotllada del que vol exercirla.

És, doncs, un cas d'incompatibilitat de caràcter i aquestes incompatibilitats difícilment tenen solució, sinó és anantse'n cada un pel seu camí amb completa independència.

De l'Estatut fet per la Mancomunitat, amb tot i no arribar de bon troç al límit d'autonomia que tenen

moltes repúbliques federals, amb tot i no tenir exèrcit o milícia propia, com els diferents Estats de Nort Amèrica, per defensar-se si és necessari per la força, contra les agressions del poder central, malgrat acceptar, equivocadament al nostre entendre, el fet de que declarant l'estat de guerra quedin anulades les autoritats regionals, a pesar de acceptar un governador general nombrat pel Govern central amb facultat per a dissoldre les Corts i nomenar els ministres responsables, temem que bonament el govern no n'acceptarà casi res si no és a la força.

Aquest Estatut avui podria ser una solució al menys temporal, ¿mes si ara és rebutjat podrem acontentar-nos, i després? Trist és confesar-ho, mes tot sembla demostrar que la monarquia vol repetir dintre Espanya la vergonyosa història política de nostres colònies

V.

Rosa Luxemburgo y Liebknecht

Han sido asesinados por los cómplices de los socialistas que durante cuatro años traicionaron sus ideales y fueron tan responsables como el mismo Kaiser en la hecatombe que asoló la Europa. Los que cual mansos corderos se prestaron a hacer el juego al partido militarista, los que durante tanto tiempo contemplaron impasibles como el Kaiser enviaba a la muerte a millones de compañeros, han guardado sus energías contra los que no estaban dispuestos a permitir que en Alemania continuara